

РЕШЕНИЕ

№ 4511

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **7607** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. С. С. от [населено място] срещу Решение №1962/30.05.2025г.,постановено по а. н. дело №15900/2023 година по описа на СРС, 18 състав, с което е потвърдено НП № 23-4332-015696 от 08. 08.2023г. изд. от Началник група в СДВР-Отдел “Пътна полиция“.

С жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно. Правят се възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, с твърдения за изопачаване и превратна оценка на доказателства и доказателствени средства ,довели, според касатора, до опорочена доказателствената аналитична дейност на СРС.Твърди се, че СРС е игнорирал най- вече показанията на св. В. С. и кредитирал „изложеното в съставения АУАН“ с аргумент, че с подписването му от страна на нарушителя, не били направени възражения против констатациите в АУАН и че авторството на този акт било потвърдено от разпитания свидетел по него, което било в нарушение на доказателствените правила в процеса, тъй като обстоятелството, че при съставянето на акта не са направени възражения не може да цени като признание на касатора за извършено нарушение.Описаната в АУАН фактическа обстановка следвало да бъде потвърдена от актосъставителя или от свидетеля по АУАН,а в случая е разпитан свидетеля по АУАН- С. К., който единствено потвърдил, че подписът в АУАН е негов, но заявил, че нямал никакъв спомен от случая и се цитират показанията му в тази насока.Твърди се, че съдебното решение било мотивирано на база предположения, а не на събраните по делото доказателства. СРС в нарушение

на правилата за доказване в процеса е потвърдил НП с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора на основание чл.183 ал.5, т.1 от ЗДвП за нарушение по чл. 6, т.1 от ЗДвП. Поради това касаторът иска от АССГ да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание, касаторът Т. С. С., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа касационната жалба по изложените в същата съображения. Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.

Ответникът по касация-Началник група в СДВР- Отдел "Пътна полиция", редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП-прокурор П., изразява становище за основателност на жалбата. Счита, че АССГ следва да отмени решението на СРС

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Непротиворечива и константна е съдебната практика, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който се издава по реда на ЗАНН и следва да отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство. С него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество. Съгласно чл. 63, ал. 1 и ал.2, ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление (или електронния фиш) С оглед правомощията на районния съд и правораздавателния характер на наказателното постановление, в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция, тоест при упражняване на правомощията си районният съд следва да реши спора по същество- Тълкувателно решение № 8/ 16.09.2021Г. В. административен СЪД - ОСС ОТ I И II колегия на ВАС. Съдът следва да оцени поотделно и в съвкупност, както събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства, така и тези събрани в хода на съдебното производство. Въз основа на доказателствата съдът, действащ като решаваща инстанция следва да формира свои собствени изводи за установената фактическа обстановка по делото. Въз основа на установените факти съдът следва да изложи конкретни мотиви дали фактите обуславят квалифицирането на деянието като нарушение описано в НП. Дали то е извършено от нарушителя и дали ли са основания за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Съдът следва да установи и дали в хода на производството са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице, в това число и по отношение посочването в НП на всички относими обстоятелства, послужили като основание за ангажиране на отговорността на нарушителя. Въз основа на тази съвкупна преценка на доказателствата по делото и приложимите правни норми, съдът следва да упражни някое от правомощията си по чл.63 ЗАНН. В решението (неструктурирано) са посочени само част от релевантните факти, и не е посочено мястото на извършване на нарушението. В случая в решението си районният съд не е изложил и мотиви дали обжалваното НП е издадено от компетентен орган, дали има

необходимото съдържание по чл.57 ЗАНН, дали са спазени административнопроизводствените правила при установяване на нарушението и санкционирането му. Не съставляват такива мотиви записаното в решението, че „след цялостна и надлежна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН съдът не открива основания за отмяна“. Липсват мотиви как следва да се квалифицира нарушението, респективно правилно ли е квалифицирано от АНО, и относно ангажираната административнонаказателна отговорност на касатора. Посоченото в решението, че „материалният закон е приложен напълно правилно“ не означава, че с това са изложени конкретни правни съображения и изводи относно съставомерността на нарушението по конкретен текст на закона и за следващото се административно наказание за автора на деянието. Следва да се отбележи, че със задължението за мотивиране на съдебния акт се гарантира, от една страна, възможността на страните в процеса да узнаят и проследят начина на формиране на съдебната теза, а от друга е и израз на задължението на районния съд да провери изцяло законосъобразността на оспореното пред него НП. С оглед изложеното касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено при липса на мотиви. Освен това, в случай, че е нямало обективни пречки, районният съд е следвало да събере доказателства относно това има ли извършено нарушение, и чрез разпита на актосъставителя, което той не е сторил в отклонение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН. С оглед на това ,Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът след събиране на всички доказателства, следва да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, конкретни и ясни мотиви дали са спазени административнопроизводствените правила при установяване на нарушението и санкционирането му, има ли извършено нарушение на посочените в НП разпоредби, и да се отговори на всеки един довод и възражение на страните. В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разностите в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №1962/30.05.2025г.,постановено по а. н. дело №15900/2023 година по описа на СРС, 18 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.